

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În București

primește abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Ianuarie v. 1888

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile rămân și pentru actualul format tot cele de până acum și sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie, cât și în România prin mandate postale (Posta-utalvány — Post-Anweisung.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual pre lungă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășuile, în cari li s'a trimis diarul până acum.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Ce fac Maghiarii și ce ar fi trebuit să facă.

II.

Dela sublim până la ridicol — dicit Francezii — nu e decât un pas. Dacă s'ar afla cumva oameni, care se se îndoiesc de adevărul proverbului francez, n'avem decât să-i îndreptăm la țiaristica maghiară. Cu deosebire în cei șeptesprezece ani din urmă rari vor fi fost acei numeri din țiaristica maghiară, care se nu fie revocat, vrând nevrând, menționatul proverb în memoria cetitorilor.

Pentru-că compatrioții maghiari, mai cu seamă în acești șeptesprezece ani de noroc politic pentru dinșii, au întrebunțat coloanele țiaristicii lor nu atât spre a desbata chestiuni princiopale țerilor unguresci, ci spre a zugrăvi fantome politice, în care între sublim și ridicol se nu fie adese-ori nici baremi un pas.

Dintre multe unele exemple.

În anul 1870, în timpul când începu-se a se turbura raporturile între Franța și Prusia, țiaristica maghiară era insuficientă pentru Francezii. Mai în același timp când renumitul Benedetto, reprezentantul împăratului Napo-

leon III era plecat la Ems, unde regele Prusiei de atunci și actualul împărat al Germaniei de astăzi petrecea la băi, organul principal al guvernului unguresc scria: „Ungaria n'are decât un unic adversar natural, pe Rusia. Noi îl vom combate unde și cu cine îl vom afla“.

Francezii, dacă vor fi dat cu ochii de espectoratiunea cavalească a Maghiarilor, fără îndoială că vor fi exclamat: *sublime!* Mai cu seamă dacă nu vor fi ținut cont de firea cea adevărată a politicilor maghiari. Pentru-că Francezii vor fi presupus, că îndată ce va bubul cel dintău tun între dinșii și Prusiani, Maghiarii și cu dinșii Austro-Ungaria întreagă are să pornească contra Rusiei, care acoperia spatele Prusianilor, ca liniștiți să se arunce cu toate forțele asupra inamicului lor din apus.

Politicii Maghiarilor însă după cele dintăi sciri despre lupta dela Wörth și Weissenburg, s'au făcut că și-au uitat ce dăseră, ce scriseră mai înainte și n'au supărat nici pe Ruși nici pe Prusieni; ear' pe Francezii i-au lăsat în scirea sfântului. Vorbele cele paterice a le primului organ politic, deși în peana unor oameni stăruitori, ar fi fost subline, puse lângă faptele ce au urmat din partea politicilor maghiari devin ridicole. Ridicolul lor însă devine uriaș când mai scim, că unul dintre vitejii de gură, ajungând ministru al afacerilor străine, nu numai că n'a pus în mișcare armatele austro-ungare spre a intimida pe adversarul natural și pe acela, care era cu dînsul în înțelegere, dar' nici gura nu și-a deschis în favorul Francezilor. Urmarea a fost, că Prusianii într'un chip, Rușii într'altul și-au căutat de treabă, fără de a lua vre-o notiță serioasă de curagiul politicilor maghiari. Și cumcă au avut dreptate a nu lua notiță de vitejia din gură sau din condeiu s'a vădit numai decât, după-ce revoluționarul dela 1848 s'a așezat în fotoliul afacerilor străine a le Austro-Ungariei. Comitele Andrassy, căci el este eroul din cestiune, în loc de a conduce pe cineva contra adversarilor naturali, deschide Rușilor calea în Marea-neagră, din care li scosese tractatul de Paris.

După cazul acesta altul.

N'a trecut tocmai mult și generalul de honveți, comitele Andrassy, a cooperat pasaportul pentru Rusia și l'a subscris, ca să poată trece acestia preste România în Bulgaria. Și când se făcea aceasta? Atunci când politici și nepoliticii maghiari erau cuprinși de un fanatism excesiv pentru „frații“ lor, pentru Turci; când era mândrie națională

maghiară a purta fes turcesc; când se făceau subscripțiuni pentru o sabie de onoare lui Kerim-pașa și se trimeteau deputațiuni la Stambul, care se exprime simpatiile naționalității maghiare în numele Ungariei pentru Turci.

Dacă ar fi visat acei-ce duceau sabia de onoare, că peste vre-o doi trei ani vor merge ca voluntari s'au ca oficeri în rezervă să combată pe „frații“ lor în Bosnia și Erțegovina, de sigur că nu se entusiasmau în măsura, în care erau entusiasmați mai înainte.

Șirul probelor despre sublim și ridicol în imediată atingere ar pute fi lung, când am voi a le înșira pe toate așa după-cum s'au urmat până în momentele de față. Cine nu și aduce aminte de zăpăceala bărbaților maghiari în delegațiuni, în dietă, în pressă, numai când cu evenimentele din Bulgaria? Nu mai sciam pentru cine și contra cui se se manifesteze bărbații politici ai compatrioților maghiari când cu răboiul dintre Sârbi și Bulgari și când cu detronarea lui Battenberg. Au fost de tot scurte intervalele, în care compatrioții maghiari și-au urât eljen-urile obligate, când pentru regele Milan, când pentru eroul dela Slivniza.

Ar trebui mult să scriem, când am vrea să scriem tot despre materia aceasta. Dar' și mult, cât de mult dacă am scrie, ochii cetitorilor cu anevoa ar ave să vadă altceva decât sublimul mereu făcând loc ridicolului în ceea-ce privește atitudinea bărbaților politici ai compatrioților maghiari față cu evenimentele politice. Căci sunt schimbăcioși ca și aceia, care se impresionează curând, dar' nici odată nu reflectează asupra impresiunilor sale ca să desvoalte convingeri de o durată lungă dintr'însele.

Aceasta însă nu li împedecă pe bărbații politici maghiari de loc a presupune lucruri mari despre sine. Fiindcă lumea diplomatică s'ar pără că are oare-care lipsă de dinșii și se pare a le permite, cel puțin pentru un timp oarecare, a se mișca într'un spațiu politic mai larg decât li se cuvine, ei se țin, că dirigerea sorților Europei se află în mâinile lor; că ei sunt o putere mare, cu care trebuie să calculeze fiecare dintre puterile cele mari europene.

De monarhia austro-ungară nici că se mai gândesc, fără ca de un domen de exploatare în favorul posării lor ca putere mare. Se înțelege, că între împregiurări de aceste de naționalitățile nemaghiare din Ungaria nici că își mai aduc aminte. Aceste pentru dinșii au încetat de mult a exista. Ei, la ori-ce ocaziune, când vorbesc despre acei ce valorează ceva în țerile unguresci, vor-

bese de națiune și națiunea sunt ei: Maghiarii. „Națiunea“ însă atât se ține de sublimă, încât și când se aseamănă într'o privință sau într'alta cu vre-una din puterile străine, apoi cam cu Englezii, cam cu Francezii le place să se asemene. De Germani vorbesc și scriu mai așa, pentru-că li se pare bărbaților politici maghiari, că în politică Germanii le sunt inferiori. Diaristica maghiară nu odată a dat lumii să înțeleagă, că atâta politică câtă scie principele de Bismarck sciu și bărbații politici maghiari, și că principele de Bismarck fără de concursul politic al Maghiarilor n'ar obțină succesele obținute. Aceași țiaristica maghiară merge atât de departe, încât degradează în ochii publicului cetitor pe Bismarck la rolul unui diplomat căciulitor și avisat a se face plăcut altora, bunăoară în cestiunea Bulgariei, Rusiei.*) Ceea-ce „Ungariei“ (Maghiarilor) nu-i convine și nu poate să-i convină, pentru-că nu corespunde intereselor „Ungariei.“ Nu-i poate conveni, fiindcă „Ungaria“ are să domineze în Peninsula-Balcanică. „Rege ori principe“, de sub „influența Ungariei“ nu se poate „emancipa nimenea.**)

Și oare n'are reson acest limbaj, când politici maghiari se simt atât de puternici, încât Peninsula-Balcanică o și consideră, cu tot ce este într'însa, de moșia lor? Mai ales când ei cred că pot țice despre sine, că au o aristocrație ca Englezii și un temperament ca Francezii.

Dar' afurisitul de ridicol și aici se îndeasă, nu numai se șeadă frumos lângă sublim, ci se-l alunge cu totul din plan.

Cum?

Germanii bunăoară țic, că ei în cestiunea Bulgariei nu au interes de a apăra pe prințul de Coburg. Aceasta li supără numai decât pe politici „superiori“ atât de tare, încât se aruncă cu toată violența asupra Germaniei, și uită de „influența“ lor în Peninsula-Balcanică și de asemănarea lor cu Englezii și cu Francezii. Ba, ca ridicolul se fie complet, vitejii politici sbeară din răspuțeri, că dacă cumva s'ar începe vre-un răboiu cu Rusia, armata austro-ungară să-i apere nu numai de Ruși, ci și de naționalitățile nemaghiare colocoitoare!

Că de o și sau două încoace, țiaristica maghiară începe a țice pe altă coardă, este cu o dovadă mai mult, că politici compatrioților maghiari sunt preocupăți de lucruri, de care în sfârșit nu sînt harnici, ca să neglige cele-ce ar fi capabili și datori a le face.

*) „Pesti Napló“ Nr. 352 a. tr.

**) „Egyetértés“ Nr. 353 a. tr.

Pericolul cel mare. Indignat de alarma ce s'a dat, părintele Nicolau Petrescu din Remetea, publică în „Tem. Zeitung“ o protestare, din care „Aradi Közlöny“ reproduce următoarele:

„Eu sînt Ungur, eară nu Slav; — țice părintele Petrescu, — ce ar pute deci să mă lege pe mine de Ruși? Ear' că a ținut parastas pentru odihna sufletescă a panslavistului Șaguna, aceasta nu e vina lui, fiindcă a făcut-o în virtutea unei hotăriri luate de congresul bisericesc“.

Anul 1887.

Situatiunea generală. — Stări interne. — Conferința națională. — Alegerile. — Petrecerea în Ardeal a Maieștii Sale. — Procesul Dr. V. Lucaciu. — Generalul Traian Doda. — Sbuiciunări sociale. — Încheiere.

Sbuiciunări sociale.

Vorba despre efectele mari ale unor cause mici.

Societatea română cultă s'a constituit în timpul celor din urmă câteva decenii mai ales din elemente eșite din mijlocul masselor așa numite inculte.

Balurile românesce, acolo, unde se dau, au cu toate aceste reputațiunea unor baluri de elită. Astfel nu ori-și-sine poate să-și permită luxul de a merge la balul românesce din Sibiu, care e cel mai elegant dintre balurile date în acest centru de cultură germană.

Lucrul acesta măgulesce sentimentele noastre naționale, ba ne dă chiar și un fel de lustru real, el însă ne impune sarcini, pe care nu putem să le purtăm timp mai îndelungat fără-ca să ne ruinăm. Sînt între noi numai puțini oameni, care pot să cheltuească câte 200, 300 ori patru sute de florini spre a susține decorul „națiunii“ la un bal; ba chiar și aceia, care pot să-și permită lucrul acesta, nu trebuie să-și lă permită mai mulți ani dearîndul. Astfel ori-și-ce bal de felul acesta trebuie neapărat să aibă drept urmare un fel de amărăciune, o părere de rău, o supărare.

Căci plăcerile prea scump plătite nu sînt plăceri.

E cu toate aceste un lucru obligat, un fel de dorire „națională“ să mergi la bal românesce și să tragi dela gura copiilor tîi ori să posteci luni de țile, ca să susții la acest bal „decorul națiunii“.

Conștiința de a fi împlinit această datorie nu te scapă însă nici de părerea de rău, pe care o ai, dacă ai cheltuit prea mult, nici de criticele și de indignațiunea „legitimă“ a celor-ce au cheltuit mult, dacă vei fi făcut pentru acest bal cheltuieli potrivite cu starea ta.

Sînt deci mulți oameni, care se împacă în cele din urmă cu gândul, că nu trebuie neapărat să meargă și ei la balul „național“

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Anacreontică.

Tu laudî în cântări mărirea
Tebanilor, el cântă firea
Și tot ce Thales cunoscea:
Eu cânt însă robia mea.Nu flote m'au învins pe mine,
Nu regi cu tolbe largi și pline,
Altfel de trupe m'au robuit:
Doi ochi de foc și-un glas iubit.
G. Coșbuc.

Gânduri negre.

— O aventură de călătorie. —
De

Vasilie Nora.

(Urmare și sine.)

IV.

Acum mă aflam singur și nu puteam eși din buimăceala mea; de o parte mă măgulia fapta, că am putut câștiga încrederea acestui eremit; de altă parte îmi părea rău, că eu nu am putut să-i povestesc de asemenea vre-o istorioară picanță din viața mea; cu mine nu s'a întemplat nimic interesant de când sînt pe lume. Am trecut de câteva-ori încoace și încolo prin odaie, apoi m'am culcat și am adormit îndată.

După meșul nopții mă trezii, și în grabă mare nu-mi puteam explica unde mă află și

cum am ajuns aici, nu sciam încotro se află ușa și unde sînt ferestrele. Numai cu încetul, după-ce ochii mei s'au datat cu întunerecul și creerii și-au reluat funcțiunea regulată, am început a-mi veni în fire și mi-am scut da seamă despre mine. M'am ridicat iute, am mers la fereastră și, dând în lături perdelele, am privit afară. Ploaia încetase, ca și o mare roată de aramă trecea luna pe firmament și peste obrazul ei defila un șir nesfârșit de nori suri și colțuroși; pământul părea de o culoare pestriță, ear' umbrele obiectelor erau negre ca cerneala; ici și colo luceau bolțile și schimțeau undele părăielor umflate. Vântul fugia vijind peste hotar, pleca la pământ sălcile vinjoase și gemea printre crengile copacilor. Eu mă uitam lung afară, ascultam fiesce-care mișcare ori șgomot și îmi veniră în minte vorbele gazdei mele: îmi este ca-și-când aș fi în groapă și aș asculta cum vîntul se bate de crucea dela capul meu. . .

— Măcar voiu pute călători dimineață mai departe, — socotii eu, — și mă întorsei să mă culc din nou. Atunci observai pe părete un mic petec alb, ce de cu seară nu-l vădusem, gândiam că e hârtie și mă apropiam într'acolo, — era zarea luminii ce venea pe gaura cheii din odaia laterală. Mă dusei cătră ușa și mă uitai în lăuntru. Aci mi-se deschise un spectacol curios: sub un scaun se întindea pe foale Hector și dormia, lângă dînsul în colțul odăii încolăcit ca un șerpe, zăcea pe pământ stăpănul căsiei, el era cu spatele cătră mine, mările sale goale erau ridi-

cate pe părete în sus, ca-și-cum ar voi să sgarie, capul dat îndrêr și fruntea sa lipită de zid. Mă uitai mai bine într'acolo, și mi-se părea că ved cum peptul i-se umflă convulsiv și înțeleg vorbe nădușite:

— Nu mă lăsa, Doamne!

Nu puteam pricepe, ce poate însemna această poziție ciudată; după câteva minute cât stătui el astfel imobil, se mișcă și cu o flexibilitate ce mă puse în mirare, sări copie în sus, își puse mările la spate și începui a se preumbla cu vehemență încoace și încolo prin odaie. El era îmbrăcat numai în albituri, ciorapii din picioare li erau de asemenea albi, pîrul li era sbrulit, obrazul îmi părui înfocat și privirea agitată.

Acum se oprî în mijlocul odăii și ca lovit de fulger se urni jos, mai întău numai în genunchi, apoi se plecă îndată cu partea superioară a trupului și obrazul lui atinse față pământului, brațele sale se deschisă ca-și-cum ar voi a îmbrățișa pe cineva, ear' capul și-l apăsă tare cătră pământul gol.

— O terra, o mater.

De astă dată îl înțelesei. Îmi erau în minte încă vorbele lui despre credință și astfel îl pricepeam. Era o rugăciune aceasta, era mama lui de care se lipia și pe care o săruta.

El rămase câteva minute astfel, și sărutarea lui nu era numai formalitate, — precum evlavioșii sărută câte odată icoana maicii preceste, — ci era o sărutare ferbinte, dată din suflet, o sărutare fanatică. Se părea că ar

dori ca ferbințeala febrilă a trupului său să treacă în pământ, și ca împrumut să capete ceva din demnitatea aceea, cu care sângele circulează prin capilarele acestui trup puternic, a mamei eterne.

Apoi se sculă ca și un lunatic, încet, machinat și se apropiă de luminare; aci eși din hotarul vederii mele și liniște se făcî în giurul meu: numai din când în când se auția un șgomot, ca-și-când se frunzăresce printre foile unei cărți, — de bună-seamă cetia.

Eu mă culcai din nou și adormii. Pașii lui mă treziră des-de-dimineață din somn. Abia mă îmbrăcai, el deschise ușa și mă întrebă cum am dormit.

— Bine, — răspunsei eu.

— Și d-ta?

— De asemenea.

Trăsurile lui erau rigide și nici o emoțiune nu se observa la dînsul.

Pe când mă gătai, îl aflai afară în foișor fumând țigarete. Îi mulțumii pentru găzduire și dădui cătrăușului poruncă de plecare.

— Numai una domnule, — îmi țise el în sfârșit, stringându-mi mîna în mod amical — te rog uită-mă; așeară am avut slăbiciunea de a grăl multe preste-olaltă, socotesce vorbele mele ca-și-când ar fi minciuni; nu mi-ar plăcea să se țică despre mine: Caută ce mai bărbat, ce mai caracter; nemernicia unei femei îl face să fugă de lume, femeia îl influențează, femeia îl frîmîntă. Tot ce am țis, au fost vorbe goale; sinceritatea e slăbiciunea și eu nu sînt în vîrstă sîncer. Uită-mi.

— Dar' mă rog, vă sînt recunoscător...

— Adio! — îmi strînse încă odată mîna, se întoarse și intră în lăuntru.

Eu mă urcai în car, Ilie pocni odată din biciu, și haide, — înainte.

Timpul devenise acum foarte frumos, pe cer nu se vedea nici un nor, vîntul se așezase și întreg ținutul părea mai proaspăt; chiar și frunzele vestejite aveau o culoare mai viuă, mai exprimate, pădurile de țag păreau roșietice, mestecănușul galben-albiu, numai arinul și sălcile își conservaseră încă verdețea lor, și peste toate aceste se întindea o pătură subțire de ceață, presemnă unui timp frumos. Mă uitam în giur la aceste locuri, noue ochilor mei, și nu mă puteam sătura în deajuns de frumșetea și grandiozitatea lor; apoi eară îmi veni în minte omul ce mă găduise; acest om original cu ideile lui ciudate, cu individualitatea sa marcantă. Cum e peste tot omul pe lume, cum se sbate el, se svîrcolesce, seamănul său fi este vrăjmas, unul ar mânca pe celalalt; și lui încă nu-i este destul atîta, el trebuie să se lupte și cu sine însuși, cu sângele său, cu mîntea sa, și lupta aceasta e cea mai crâncenă, asta totul mistue, totul topește! Ce scurt trăește el și totuși nu poate să trăească în pace, ci își țice: eacă sînt om și vreau să sufer, să pătimească oamenii, viața mea să treacă în foc și în fum, cum trece în flacăra ceara unei luminări aprinse. Ear' acești munți gigantici aci, acest cer fără fund și fără margini deasupra capului nostru, stau nepăsători, nu rid de nebu-

și rămân acasă. — Nu însă fără oare-care părere de rău.

După ori-și-care bal sunt deci o mulțime de oameni supărați, unii pentru-că au fost la bal și au cheltuit prea mult, alții, pentru-că au fost și n'au cheltuit destul și ear' alții, pentru-că au stat acasă.

Ear' supărările de felul acesta rămân în societate, nasc alte supărări și se „imagazinează“ din an în an în spiritele oamenilor.

Și nu e numai la Sibiu așa, ci pretutindenea, unde oamenii trăesc în centre mai mari împreună.

Există în Sibiu o reuniune de cântări, admirabilă reuniune! — De câte-ori reuniunea aceasta dă concerte, se produce o adevărată revoluție în societatea română din Sibiu. — Căci sunt în Sibiu prea multe persoane, care vreau cu orice preț să aibă loc în banca primă și nici nu merg la concert, dacă n'au pot să capete loc în prima bancă, ear' această primă bancă e scurtă și nu poate să le încapă pe toate. — S'a întâmplat cu toate acestea, că locuri din această primă bancă atât de prețioasă erau ocupate de copii, în vreme-ce oameni bătrâni, persoane foarte distinse, steteau în picioare.

De aici supărări, indignațiuni „legitime“ și în cele din urmă protestări făcute prin foile locale contra modului, în care se distribuie bilete.

În fața acestor calamități comitetul reuniunii a trebuit să iee hotărârea de a urca pe viitor prețurile pentru primele două bănci.

Nu mai sântem cu toții de o potrivă: unii dintre noi sânt de rangul convenit băncilor din față, ear' ceilalți au să se mulțumească și cu rangul mai inferior al băncilor din dos.

Și tot astfel pretutindenea, unde venim în atingere ori avem să facem ceva împreună: pretutindenea unii dau năvală înainte, ear' alții trebuie să se retragă cu modestia convenită înapoi.

Așa și trebuie să fie, căci unii sânt mai bine născuți; alții mai bine făcuți, ear' alții mai bine situați și ear' alții se disting prin meritele lor: vorba e însă, că adese-ori prima bancă e prea scurtă și nu poate să scape întreaga cremă socială.

Astfel era și școala de fete din Sibiu. Aici era un singur loc, pentru o singură directriță.

Noi, care adese-ori am dovedit, că sântem oameni cu bun simț practic și cunoaștem lumea, în mijlocul căreia trăim, încă atunci, când se discuta cesiunea organizațiunii, am făcut, între altele, și propunerea, că directrița școlii să fie încredințată unui comitet de dame, căreia îi stă la dispoziție o subdirectriță.

Acum, după experiențele făcute în timpul anului 1887, va înțelege ori-și-cine, de-ce am făcut noi propunerea aceasta: banca întâia putea să intre întreagă în acel comitet de dame, și dacă întreagă această bancă avea direcțiunea, nu mai era cine să se supere, — decât — poate — biata de subdirectriță.

Nu s'a făcut însă astfel. Comitetul a rugat pe domnișoara baronesă Elena Pop, să-i facă „națiunii“ serviciul de a ocupa ea acel singur loc din fruntea școlii.

Baronesa a primit, și „națiunea“ toată era încântată și striga din respecturi: Bravo! Trăească baronesa! trăească fiica baronului Ladislav Pop, odinioară vice-governator al Transilvaniei! trăească strănepoata lui Petru Maior, întemeietorul culturii noastre moderne!

niile omului, nu au milă de suferințele lui, ci par numai a se întreba în limbajul lor: este oare posibil, ca chiar și acest mic parazit cu viața lui efemeră, încă să poată simți?...

Cu astfel de gândiri treceam dealungul satului; țeranii în îmbrăcămintea lor sură, pociți, mergeau pe lângă mine în sus și în jos, fiecare în treaba sa. Ajunseserăm afară la hotar, pe când soarele eși din dosul unui deal; mai întâiu înroșise marginea cerului, apoi apărură însuși ca un ghem mare de fer roșu și înfocat, lumina lui umplu lumea de viață și de mișcare; pica o rază pe obrazul meu și mă adia cu o căldură molatică, blândă, o altă rază ajungea pe tina de pe drum, o încălzea și o usca...

Deodată numai observai cum cărașul meu face din cap, murmură ceva, și prinde a îmblăți puternic în bielele rable. Am priceput ce voese; totdeauna când avea intențiunea de a-mi povesti ceva, ori de a cere ceva dela mine, pucea astfel; morăia bietul om, dicea la sudalme grele și își bătea caii.

— Ce-i cu d-ta, Ilie? — îl întreabai eu. El nu-mi răspunde nimic, ci morăia numai în sine.

— Ești beat Ilie, ori ce-i cu d-ta? — E rău cu mine, domnule, foarte rău.

Am strigat și noi, dar' strigând, trăgeam cu ochiul spre restul primei bănci, căreia acest entuziasm nu putea să-i vină la socoteală.

Celelalte au urmat apoi, precum le scim, și astăzi lucrurile au ajuns tot unde noi diceam, că au să înceapă: banca întâiu dirige, ear' directrița execută; deosebire e numai că comitetul e oare-cum în dosul perdelei, ear' subdirectrița poartă titlul de directriță.

Și lucrul acesta are să meargă așa, până-ce nu se vor sătura damele din banca întâiu de a dirige chiar și unde noi ori-și-cine se pricepe în ale direcțiuni.

Forma aceasta trebuie să se useze, pentru-ca lucrurile se poată fi puse pe calea cea bună, și nu ne îndoinim, că ea se va și usa foarte curând.

Ear' domnișoarei baronesă Elena Pop îi rămâne mângâierea, că 'i-a făcut societății române un serviciu neprețuit, de oare-ce retragerea dsale din fruntea institutului a fost signalul dat pentru o reacțiune sănătoasă și bifacătoare nu numai în ceea-ce privește viitorul institutului, ci totodată și cât pentru dezvoltarea vieții noastre sociale.

Supărarea, care s'a produs, e trecătoare, căci trebuie să simțim cu toții, că sânt o mulțime de lucruri, pe care numai cu toții împreună le putem face. Mai curând dar' ori mai târziu va trebui să ne întâlnim earși pe un teren comun oare-care și atunci vom simți, că e mai bine decum a fost.

S'a făcut, — nici că se putea altfel, — încercări de a produce în virtutea acestor supărări o desbinare adâncă și constantă între noi, încât să nu ne mai putem întâlni nici odată.

Atât la Sibiu, cât și la Arad, ca pretutindenea încercările de felul acesta sânt și rămân ridicole, fiindcă, la urma urmelor, noi tot ținem unii cu alții.

O platitudine.

„Epoca“ din București publică în numărul 3 din a. c. următoarea dare de seamă asupra iubilului „Gazetei Transilvaniei“:

A 50-a aniversare a „Gazetei Transilvaniei“ a fost sărbătorită la Brașov cu un entuziasm indescriptibil, împărțându-se la ea o mulțime de popor.

Sărbarea aceasta națională, mulțumită zelului patriotic și activității neobosite a comitetului cetățenilor brașoveni sub conducerea prea onor. preot Vasile Voinea dela biserică română ortodoxă a Sf. Nicolae, a reușit pe deplin.

Sărbarea a început în ajunul anului nou cu un uriaș conțent de fete, cum nu s'a mai vădut în Brașov, la care a luat parte tinerimea comercială, industrială și flacăii țeranii din suburbii Brașovului.

Apoi a urmat un concert și un mare bal, la care a luat parte elita societății române, ba chiar și a altor naționalități din Brașov.

La 1-a Ianuarie dl. A. Mureșianu a primit felicitările întregului Brașov și ale delegațiunilor venite din toată Transilvania și Ungaria. În sfârșit sărbarea s'a încheiat cu un mare banchet, la care s'au dat vers celor mai patriotice rostiri.

Sărbarea a fost însuflețită aproape exclusiv de preoțimea ortodoxă română, de comercianți, industriași și poporațiunea română dela țeară.

Corpul profesoral, spre a evita persecuțiunea școalelor române, a fost nevoit să iee hotărârea dureroasă de a nu se împărțea la sărbare. Aceeași hotărâre se înțelege, că au trebuit să-i impună și funcționarii.

— Aseară eram la cărcima de lângă drum, — începă dînsul, — ședeam pe o laită la masă cu o sticlă de vinars înaintea mea; în cărcimă era numai murdărie, Jidovanca îndopa nisece găște, Jidoval întindea pe bețe o pele de oaie; la o vreme intră în lăuntru un om înalt și puternic, se puse la masă față cu mine; își lăsa fălcile pe cote și se uită la mine în obraz; avea ochi ca și un tâlhar.

— De unde ești? — mă întrebă; îi spun.

— Unde mergi? — îi spun.

— Unde ești în gazdă? — îi spun.

— Hm, — face el, — bagă de seamă!

— Ce să bag de seamă, omule? — îl întreb eu.

— Bagă de seamă de sufletul teu!

Pentru-ce?

— Ești la om rău în gazdă; — dîse el, — acela are legătură cu ucigă-l crucea, pe acela nu-l vei vedă închinându-se în veci, și la biserică nu 'am vădut de când m'am pomenit. Doamne feresce și apără. Mai deună-ți merg la dînsul se desbat un loc, ce 'mi-l ținuse tatăl meu zălog. — Du-te, dîse atunci el, du-te, fă ce-ți place, mănăcă lut dacă vrei, dute! — Acolo nu-i bun lucru, pomenească-se în petri și bolovani, se te ferească D-zeu!

Îmi beau vinarsul și merg de-că-mi vedă de treabă, îmi adăp caii, dîce rugăciunile și mă culc în car; colea după meșul nopții vine necuratul la mine; se mă creși domnule, era

Cu toate aceste ținuta guvernatorului Bethlen a fost plină de tact, îndatorind pe agenții puterii publice la stricta pază a ordinii, încât sărbarea s'a desfășurat și săvârșit în cea mai bună ordine.

Di Aurel Mureșianu a primit ca la o sută de telegrame din toate țările române și din mai multe orașe din Europa pe unde se află Români.

S'a băgat de seamă îngăduirea guvernului ungar în transmiterea telegramelor, dintre care unele dau curs liber celui mai înfocat sentiment românesc; așa depeșa Moșilor se sfârșia cu urarea: de a se vedă reinviind un alt lanț!...

Încât amărăciunea a fost cu atât mai dureroasă în adunare pentru censura mișlească, exercitată de guvernul Ioan Brătianu asupra telegramelor trimise din România.

O adâncă și dureroasă decepțiune a încercat „Gazeta Transilvaniei“, vădend că în totala abținere dela orice manifestație a țarelor guvernamentale din țeară, a strălucit însăși „România Liberă“!...

Ca mângâiere a fost salutată cu mare entuziasm de adunare cetrea telegramă d-lui Nicolae Filipescu, directorul „Epoci“, aceea a „Românului“, a d-lor N. Flea, Petre Grădișteanu, C. Arion, Al. Djuvara, etc. etc.

Nu putem sfârși această scurtă dare de seamă, fără a însemna patriotică împărțirea dela această sărbare națională a I. P. S. Mitropolit Miron, Arhiepiscop ortodox al Ardealului, care pre lângă că a fost reprezentat la sărbare de vicarul său, preacuviosul și eruditul archimandrit Dr. Ilarion Pușcariu, a adresat d-nului Mureșianu următoarea telegramă mai presus de orice comentare:

Sibiu, 2 Ianuarie 1888.

„Gazeta Transilvaniei“, cea mai bogată în experiențe, fie pururea matură în judecățile sale, juvenila în aspirațiuni, virilă în lupta pentru dreptate, pregătind posterității un alt iubilul mai vesel ca cel de astăzi.

Metropolit Miron Romanul.

În numărul viitor „Epoca“ mai publică sub titlul „Platitudine“ următoarele:

Dar' când vecinul mai puternic nu dîce nimica; din potrivă, când el permite sau cel puțin tolerează pe teritorul său o sărbare patriotică a Românilor; când el nu pune nici o pedecă, ca frații noștri din Transilvania să arunce dincoace de munți un strigăt de iubire cătră patria lor, de care sânt despărțiți de atâta amar de vreme; într'un cuvânt, când Românii de dincolo, cu ocaziunea iubilului „Gazetei Transilvaniei“ manifestează cu mare alai sentimentele lor române, sub privirea liniștită a autorităților austriace, ce trebă ar guvernul d-lui Brătianu de a se amesteca acolo?

De însemnează grabirea aceasta sburdanică, de care face paradă, de a opri pe Românii supuși români, să-și strîngă mâna cu Românii supuși austriaci, cărora guvernul austriac le dă bună pace?

Ce însemnează? — Platitudine, și nimic alt.

Ce fel? Monarhicul guvern al imperiului Austro-Ungar înțelege că copiii României, robii de dînsul, să salute mama lor; consimte ca țiarul cel mai floromân și cel mai maghiarofob din imperiu să sêrbeze cu multă pompă a 50-ea aniversare a născerii sale: guvernorul maghiar, Bethlen, nu se crede în drept a opri în chiar orașul său, în Brașov, fraternizarea platonică a Românilor anexați cu patria mamă.

Reproducend, în sfârșit, depeșa, Părintelui Miron, „Unirea“ din București dîce următoarele:

Nu cumva părintele Miron vrea să-și îndrepteze moravurile cu noul an?

Nu cumva 'i-a venit fericita inspirațiune de a nu mai înbași prin exemplele sale aspirațiile juvenile ale Românilor?

chiar duhul necurat, nu grăesc minciuni, era negru cum e tăciunele, numai ochii îi erau galbini și gura roșie; într'o mână avea un condei de scris, în cealaltă o pele de bivol.

— Am venit să-ți scriu sufletul; — dîse el cătră mine.

— Pentru-ce să mi-l scrii? — întreabai eu.

— Pentru-că ai intrat în hotarul meu.

Mușcă odată cu dinții în pele, cu o mână o întinse, ear' cu cealaltă stetea gata de scris.

— Cum te cheamă? — mă întrebă el.

Eu probez să fac cruce, și minune, nu îmi pot mișca mâna de loc; el se întoarse într'un picior, și începă a ride așa de grozav, așa de scârbos.

— Cum te cheamă? — întreabă el a doua oară, rîstit.

— Heana Gușa! — dîsei eu acum, și el începă a scrie.

— Așa, Ileana Gușa! — murmură el, sfârșit cu scrisul și perî dinaintea mea.

Cărașul meu se uită acum lung la mine, și își deschise gura sa mare, ca și când ar voi să rîdă.

— Pe d-ta te cheamă Ilie, după-cum sciu eu, Ilie Gușa; — observai eu la un timp.

— Da, pe mine; dar' eu 'i-am spus numele femeii mele! — se întoarse, sucl din cap, și dădă odată aspru cu bicul peste cai.

Nu cumva dorese și el amicul lui Dominic Szász și sluga ministrilor maghiari, un iubilul mai fericit decât cel de astăzi?

Cine scie! — Noi din parte-ne nu credem, vrem fapte pentru-ca să credem.

Cetitorii noștri își aduc aminte, că noi am stăruit în mai multe rânduri și cu toată căldura, ca sărbarea iubilului „Gazetei Transilvaniei“ să rămână, ceea-ce se cuvine să fie, o sărbare literară, la care pot să iee toți Românii parte, și să nu devină o ocaziune pentru nisece manifestațiuni politice, care foarte lesne ar pute să fie stupide.

De oare-ce sărbarea n'a fost aranjată astfel, elita societății române din Brașov și-a impus multă rezervă față cu manifestațiunile făcute în onoarea actualei redacțiuni a „Gazetei Transilvaniei“.

Vădend rezerva aceasta, elita societății române atât aici, cât și preste Carpați, a stat și ea în rezervă și au rămas d-nii Filipescu, Flea, P. Grădișteanu, Al. Djuvara, Weisz, (proprietarul „Răsboiului“) și „frații“ dela „Unirea“ alătura cu Metropolitul Miron și cu „eruditul“ Archimandrit Dr. Ilarion Pușcariu. Nu mai lipsesc, — dacă vor fi lipsind, — decât dl. G. Panu dela „Lupta“ și părintele Petrescu din Remetea.

Ori-și-ce om cu judecată va înțelege numai decât, de-ce „monarhicul guvern austriac“ n'a îndreptat astfel de manifestațiuni, de-ce „guvernorul maghiar Bethlen nu s'a creșut în drept a opri în chiar orașul său, în Brașov, fraternizarea platonică a Românilor anexați cu patria mamă“ și de-ce Părintele Metropolit Miron Roman, Arhiepiscop ortodox al Ardealului, care e cel mai vrednic agent al guvernului ungar, a luat și el parte la manifestațiune, ba a mai trimis la Brașov și pe adlatul său, „eruditul“ Dr. Ilarion Pușcariu: îi venia guvernului din Budapesta la socoteală, ca Români să facă o prostie mare, încât să-și meargă vestea până la Viena și Berlin.

Ear' Românii, care sânt oameni cu minte, n'au făcut prostia aceasta, ci 'i-au lăsat pe Părintele Miron în societate, în care îi este locul, alătura cu d-nii Flea, Grădișteanu, Weisz și A. Djuvara, alătura cu „frații“ dela „Unirea“, care nu pentru prima dată fac prostiile, de care guvernul din Budapesta are trebuință.

Este o răutate, dar' oamenii cu bun simț ne vor ierta răutatea aceasta: am dorî să scim cum se simte dl. Dr. Aurel Mureșianu în societatea, în care este ajuns?!

De o parte este Părintele Metropolit Miron cu adlatul său, „eruditul“ Dr. Ilarion Pușcariu, de alta sânt frații dela „Unirea“, care îi cer fapte vrednicului urmaș al Metropolitului Andreiu, de a treia stă mica ceată a oamenilor naivi, care tot n'au ajuns încă să înțeleagă, ear' de a patra sânt „amicii“ dela „Epoca“ și „Răsboiul“, care atât de mult se interesează de soarta noastră, încât au chiar și astăzi, după douăzeci de ani de luptă pentru autonomie, un „guvernator“ în Ardeal, cu reședința în Brașov, ear' la mijloc stă dl. Dr. Aurel Mureșianu ca redactor al celui mai „filoromân“ și mai „maghiarofob“ țiar.

Confrații noștri dela „Epoca“ sânt ori foarte naivi, ori de rea credință.

Noi Românii din țările coroanei ungare, deși foarte nemulțumiți cu starea de lucruri creată de actualul guvern, pe care-l combatem cu toată hotărârea, sântem și ținem să fim socotiți cetățeni leali ai acestei monarhii și supuși credincioși ai Maiestății Sale Împăratului și Regelui Francisc Iosif I., și manifestațiunile făcute de noi cu ocaziunea iubilului de 50 ani al „Gazetei Transilvaniei“ privesc evenimentul literar și cultural. — Este un lucru firesc, dacă guvernul din Budapesta voese să scoată cu totul altă ceva din aceste manifestațiuni și profită, prin agenții sei provocători, de naivitatea cătorva Români zăpăciți spre a provoca manifestațiuni compromițătoare pentru noi; tot atât de firesc lucru este, ca noi să le strigăm celor-ce se lasă să fie prinși: Ori naivi ori de rea credință!

Afacerea alegerii de deputat dietal în cercul Baia-de-Criș.

Zarand, în Ianuarie 1888.

(Urmare).

Al doilea punct.

Că președintele de alegere a citat înaintea sa pe candidatul de deputat Petru Truța și după deschiderea alegerii — dar înainte de a se începe votarea, — a publicat înaintea alegătorilor adunați, cum-că Truța nici în acel cas, când va intruni majoritatea voturilor, nu va fi deputat, pentru-că n'a justificat înaintea lui, că e alegător.

Acesta este punctul cel mai de căpetenie și s'a dovedit de cel mai tare, pentru-că înzadar 'și-au dat contrarii silița a-i slăbi valoarea, totuși nu 'au putut nega nici chiar aceia, care poartă responsabilitatea mai de aproape despre abaterea, pe care o cuprind.

Destul că au îndrăsnit atât președintele de alegere, cât și vice-președintele Petru Gligor a da altă față întâmplării, cu toate că aceea s'a petrecut înainte de a se începe votarea și s'a publicat în fața tuturor alegătorilor dela ambele comisiuni în ambe limbile — maghiară și română.

A fost greu, ce e drept, a lua o poziție contrară față cu un act săvârșit la auzul a mii de alegători și aceasta greutate au simț-o înșiși făptuitorii, și cum-că au simț-o s'a vădut de acolo, că președintele de alegere numai a dona și după-ce au fost ascultați mai toți membrii comisiunii s'a prezentat și în decursul fașunii s'a arătat tare mișcat, așa încât nu 'și afla stare de loc și nici la repețele invitări ale comisarului investigator de a ocupa loc în fața lui și a se adresa numai la dînsul, nu s'a putut liniși, atât era de răpit pentru a justifica și înaintea celorlalți membri procedura lui dela alegere. Aci dîcea, că a fost confus, ba a scăpat și cuvintele, că n'a putut conduce alegerea în ordine (szabályszerűen) din cauză, că membrii de încredere ai partidului lui Truța 'i-au tot incomodat cu fel de fel de întrebări.

Într'un rând chiar a fost necesitat — cu concesiunea comisarului — a întreprinde fașunea și a eșit afară la un loc, unde din întâmplare se afla și protopretorele cercului Baia-de-Criș, care cu câteva minute eșise mai înainte din sala unde era comisiunea. Minutată coincidență.

Ce s'a petrecut în internul dînsului când a fasionat în acest obiect, însuși poate va săi să-și dea seamă mai bine. Lupta cu sine însă a trebuit să fie mare, când a mărturisit, — după-cum s'a putut scoate din cuvintele adese-ori repețele și îndreptate, — că este adevărat că a chemat pe Truța înaintea comisiunii prime, și arătându-i o decisiune curială, în sensul căreia el este șters din lista alegătorilor din cercul Baia-de-Criș, 'i-a provocat să se declare dacă este alegător și unde? la care întrebare Truța 'i-ar fi răspuns, că nu este dator a arăta aci îndreptățirea sa de alegător. După aceste dînsul a declarat, că deși Truța n'a justificat că e alegător va ordina votarea, însă își rezervă dreptul a decide mai târziu după priceperea sa. Acestea le-a însemnat pe un petec de hârtie unul din notarii de alegere, dar' aceea s'a perdut, fiindcă nici n'a considerat-o de ceva importantă în materia alegerii.

Cele întâmplare le-a publicat la ambele comisiuni într'un mod încât și alegătorii au putut să le audă, el în limba maghiară și Gligor în cea română.

Gligor încă va săi cât de dorit 'i-a fost momentul, în carele trebui să dea dovadă asupra unui fapt săvârșit în public, carele însă acum nu 'i venia la socoteală, fiindcă stă în contradicție cu măsurile legali, și este în stare a răsturna toate ostenețele și jertfele puse în interesul reșerii lui Hollaky.

Starea internă a dînsului se explică de acolo, că s'a ferit a fasiona la rândul său în ziua 1-a și 2-a pe când a fost citat, ci s'a tot trăgănat — dară nu s'a lăsat scăpat, căci a opta și s'a prezentat cel dintăiu la darea de răspuns.

Dînsul a fasionat: În anul 1886 a fost în mânia cu Truța din cauză că 'i-a pricinuit daună, de prezente însă nu e mâniaș asupra lui, nu 'i e nici inimic. (Va urma.)

CRONICA.

Bal de curte. În Hofburg-ul din Viena a avut loc Sâmbătă seara un bal, la care afară de membrii Casei domnitoare au luat parte întreaga aristocrație înaltă din Viena.

Examenele de avocați în anul 1888. Comisiunea examinătoare de avocați a hotărît pentru anul 1888 următoarele 14 țile, pentru examene: 24 Ianuarie, 24 Feb., 6 și 27 Aprilie, 25 Maiu, 22 Iunie, 31 August, 28 Septembrie, 26 Octombrie, 30 Noembrie și 14 Decembrie.

Rechemarea consulului Germaniei din Budapesta. Consulul general al Germaniei, de Bojanowski, a fost rechemat din Budapesta și prin urmare el în 15 Februarie va părăsi postul său de consul imperial german. Până acum nu s'a numit încă nimeni succesor.

"Samuil Vulcanu". Societatea de lectură a tinerimii studioase dela gimnaziul din Beiuș a arangiat o sedință festivă la 25 Decembrie a. tr. în memoria întemeietorului gimnaziului, Samuil Vulcanu. S'a executat următorul program: „Cântec sicilian” de C. G. Porumbescu, executat de corul vocal: „Sentinela română”, poezie de V. Alexandri, declamațiune de Aug. Moldovanu; „Potpourri bănățenești”, de Stefan Nagy, executat de orchestruul gimnazial; „Des Sängers Fluch”, de L. Uhlend, declamat de Atanasie Brădeanu; „Garçon leben”, de Filip Fährbach, executat de orchestruul gimnazial; „Credințe și datine la poporul român”, disertațiune de Nicolae Popovici; „Earna”, poezie de Xenopol, arie de Porumbescu, executată de corul vocal; „Căpitanul Romano”, poezie de V. Alexandri, declamată de Alimp Moldovanu; „Cântec bachanal”, de I. C. Caragiali, arie de Vorobchievici, executată de corul vocal. Curvântul de deschidere și cel de închidere, rostit de dl profesor Vasile Dumbrava. S'a declamat și o poezie maghiară.

A pătit-o! Ieri s'a prezentat un bărbat la o damă, oferindu-i două brățări și două broșuri spre cumpărare. Uimirea damei era mare, când observă, că aceste sunt giuvaericele, care i-s'au fost furate la 25 luna trecută din locuința sa, și bărbatul respectiv făcând o față lungă, când dama îl împărția, și ea va lua negreșit giuvaericele, dar nu le va plăti. A eșit la iveală, că respectivul a primit giuvaericele spre vânzare dela un birșău, care le-a fost luat drept zălog dela o țigană. În contra birșăului s'a făcut arătarea criminală.

Gerul. Lacurile din Ocna-Sibiului nu prea aveau obiceiul a îngheța. În estan însă au înghețat toate, și grosimea gheții e pe „Tököl” de 13, pe „lacul roșu” de 15 și pe „lacul verde” de 17 centimetri.

Sinucidere. Ieri pe la 1 oară d. a. s'a sinucis în Blaj un copil de Ungur, servitor la prăvălie. Arme a fost revolver cu țevă lungă. Glonțul a intrat prin țeapla dreaptă a capului și a eșit pe cealaltă parte, scotându-i creierii. Copilul e de vreo 16—18 ani. Causa sinuciderii încă nu se scie.

Omorul din Pianul-de-jos. La timpul se au înregistrat și noi scirea despre omorul ce s'a comis la preotul din Pianul-de-jos Nicolae Benea. Pe atunci se bănuia, că făptura era în comuna preotului omorât, George Savu. Benea și Savu trăiau pe picior dușmănos. După omor s'a făcut la Savu o perchișițiune domiciliară și s'a aflat în locuința sa o secură, pe care erau două pete de sânge ruginite, de asemenea s'a aflat la el o bundă, pe care s'au observat pete de sânge. Savu a afirmat că petele de sânge vin dela caderea de porc. Cu toate acestea Savu a fost arestat și acum se află în arest preventiv.

Un lup omorât. În 7 Ianuarie v. 6 lupi au alarmat câinii unui proprietar de oi din comuna Chirpăr la 10 oare seara. Mânași de foame ei au venit până în curtea vecină, ca să-și caute intrare în curtea cu oile. Câinii însă i-au prevenit și venindu-le și ajutor au atacat pe unul din acei 6 oașpeți nechemăși, ca să-și ceară justificarea cutreierii sale și fără-ca să reflecteze, că Ungaria este țara libertăților ei l-au chiar omorât. Ceialalți 5 tovarăși în loc să-și sară în ajutor l-au părăsit în mod perfid. În 8 dimineața s'a vădut, că bestia era de o mărime considerabilă, schiop de piciorul drept dinainte și orb de un ochiu. Poate-că cutreieratul lui este de a se atribui numai unui moment de desperare din cauză, că nu putea să-și mai continue profesionea cu succes. Oierii îl cunoșeau foarte bine și spun, că în anul acesta au avut norocire mai de multe ori de a li se face viștit prin acest invalid.

Regina Victoria în Roma. După cum anunță foile italiene, regina Angliei va cerceta Roma în decursul petrecerii ei în Italia și va visita pe Pontifice și pe regele Humbert.

De guvernor-general în Polonia-rusească va fi numit în curând, după-cum spune „Przeglod”, principele Donducoff-Korsakoff, ear' generalul Gurko este destinat pentru un alt post.

De Bary, renumitul botanic, a murit în Strassburg, Henric Anton de Bary a funcționat mai nainte ca profesor de botanică în Freiburg și Halle, mai în urmă dela 1872 încoace la universitatea din Strassburg. De Bary a ajuns la o vârstă de 57 ani.

Earna în Italia. În zilele din urmă a fost un ger neîndatîn în Italia superioară; termometrul a scădut la 12 grade Celsius. Chiar și în Italia sudică a fost frig. În Neapolea arăta termometrul 4 gr. Celsius, un frig care pe la noi se numește „vreme caldă”, dar în Italia e atât de grozav, încât deja un lucrător, care în starea beției și-a desbrăcat hainele, a înghețat de frig noaptea.

„La Bulgarie.” În Sofia a apărut un nou diar scris în limba franceză. Titlul este „La Bulgarie” și ese odată pe săptămână, Dumineca. Având drept deviză: „Bulgaria pentru Bulgari”, declară că nu aparține nici unui partid. Numitul diar pare, de altminterlea, a fi organul principelui Ferdinand de Coburg.

Literatură maghiară. Cetim în „Pesti Napló”: „Academia maghiară a edat nu de mult opul lui Arnold Ipolyi, care aduce interesante studii asupra coronei maghiare și e ornat cu gravura acestei corone precum era ea înainte de asta cu 800 de ani. Gravura e fidelă, colorată frumos și artistic lucrată; opul e o edițiune de lux; ear' textul e de tot interesant, stilul ușor și fluent. Câți au prenumerat cartea? Pe toate listele de abonament, pe toate cercurile nu era subscris decât un singur abonent, un vechiu camarad al episcopului autor, Ipolyi”.

„Archiduce și Țigan.” Sub acest titlu cetim în „Neues Pester Journal”: „Archiducele Iosif, după-cum se scie, nu e numai unger bun, dar' studiază cu predilectie chiar și datinile și limba Țiganilor. Popularul Archiduce a adus limba țigănească până la gradul de a fi o limbă „scientifică” și chiar Archiducele s'a ocupat cu eaderea unei gramatici țigănești. Țiganii o sciu aceasta, cu

nosc pe Archiduce și aceasta împregiurare a dat curajul unui violonist al capelei de Țigani în Miskolcz, Gyurka Ionás, să adreseze în anul trecut o scrisoare către Mecena descendenților din Faraon, descriindu-i necazurile vieții. Țiganul nu s'a înclat în marimomitate Archiducele, de oare-ce a răspuns a primit din Alcsuth o epistolă cu 5 sigile. Sub plic, pre lângă o epistolă autografă a Archiducele, scrisă țigănească, se afla și o bancnotă de 50 fl. Recunoșcătorul Gyurka s'a pus pe gânduri și estimp, adresând Archiducele o gratulare de anul nou, care n'a fost nici de astădată fără răspuns. Și de astădată i-a trimis Archiducele 50 fl., pre lângă o compozițiune musicală, scrisă de însași Archiduceasa Maria Dorothea, apoi o epistolă, a cărei text după „Borsodmegyei lapok” e următoarea:

Alcsuth 1888. 2/I. — Mro lachso roma! Pharikerav tuke tro kameto lil pro nevo baro. O baso Devel del tuke federe diveszen, naj bareder baszt te szasztyne andre tre phure beresende. Bare zijan szinye le na Kamen buter sukare ungrikare gyila, talam jekh nevo teczinel feder szarphure. Me bichavav tuke jekh („Borura-deru”) szokergyal te pizingyal akana mri csaj Mariska, szinye sukar. Basa olo Miskolczate, kana dzsanena kasztar szinye kandena leszke te sunakerena lesz. The bichavav tuka panzansade rupunne pro tre chăvovre. Acs Devlehal József flg.

În traducere verbală: Alcsuth, la 2/I 1888. Dragul meu Țigane! Îți mulțumesc pentru dragălașa ta gratulare de anul nou. Să-ți dea mare Dumneșu vremuri mai bune, mai mult noroc, mai mult sănătate în anii bătrâneții tale. E lucru jelic, că frumoasele cântece maghiare nu mai plac lumii, tot' vreau să audă cântări noue. Eu îți trimit dară un cântec („Borura-deru”), pe care l-a compus și l-a scris chiar fata mea Mariska; e cântec frumos. Cântă-l în Miskolcz și când vor afla oamenii, de cine este, vei câștiga bani, dacă li vei cânta. Și îți mai trimit pentru purcei tui 50 fl. Să-ți ajute Dumneșu! — „Archiducele Iosif”.

Tragere cu arma germană cu repețițiune. De puțină vreme s'a făcut în Württemberg o experiență cu noua armă cu magazie germană, experiență care a dat o închipuire despre ceea-ce va fi un viitor răsboiu. Efectul acestei arme, care de pe cum se scie, este încă menită a se perfecțiune, a fost din cele mai mari, deși diferite împregiurări au îngreunat prețuirea distanțelor și cu toate-că un vânt tare stinținea siguranța de tragere. O companie de infanterie, pe picior de răsboiu, a fost însărcinată cu tragerea. Ca inamic erau închipuite toate armele, infanteria, cavaleria, artileria, prin figuri mișcătoare. Infanteria a căutat să tragă asupra unei baterii care trecea ca la 1200 metri, o parte din companie îngenuchind pentru a da focuri și apoi înaintând repede. Când ajunsese înamicul cam la 200 de metri, s'a comandat foc cu arma cu magazie. Efectul a fost îngrozitor, figurile erau toate făcute bucăți. Loviturile dela cap ar fi fost rane mortale și cele mai multe figuri aveau 3 sau 4 rane, și încă mai mult. Figurile de artilerie, servanți, tunuri și înhamături erau găurite. Cavaleria s'a nimitit după-ee primise câteva salve. Părerea oamenilor cunoșcători, care au stat față la această tragere de mai bine de o jumătate de oară, a fost, că o despărțire de infanterie sau de cavalerie, care n'ar parveni să treacă de focurile armei cu magazine, ar fi cu desăvârșire nimicică.

Regina Victoria în Roma. După cum anunță foile italiene, regina Angliei va cerceta Roma în decursul petrecerii ei în Italia și va visita pe Pontifice și pe regele Humbert.

De guvernor-general în Polonia-rusească va fi numit în curând, după-cum spune „Przeglod”, principele Donducoff-Korsakoff, ear' generalul Gurko este destinat pentru un alt post.

De Bary, renumitul botanic, a murit în Strassburg, Henric Anton de Bary a funcționat mai nainte ca profesor de botanică în Freiburg și Halle, mai în urmă dela 1872 încoace la universitatea din Strassburg. De Bary a ajuns la o vârstă de 57 ani.

Earna în Italia. În zilele din urmă a fost un ger neîndatîn în Italia superioară; termometrul a scădut la 12 grade Celsius. Chiar și în Italia sudică a fost frig. În Neapolea arăta termometrul 4 gr. Celsius, un frig care pe la noi se numește „vreme caldă”, dar în Italia e atât de grozav, încât deja un lucrător, care în starea beției și-a desbrăcat hainele, a înghețat de frig noaptea.

„La Bulgarie.” În Sofia a apărut un nou diar scris în limba franceză. Titlul este „La Bulgarie” și ese odată pe săptămână, Dumineca. Având drept deviză: „Bulgaria pentru Bulgari”, declară că nu aparține nici unui partid. Numitul diar pare, de altminterlea, a fi organul principelui Ferdinand de Coburg.

Literatură maghiară. Cetim în „Pesti Napló”: „Academia maghiară a edat nu de mult opul lui Arnold Ipolyi, care aduce interesante studii asupra coronei maghiare și e ornat cu gravura acestei corone precum era ea înainte de asta cu 800 de ani. Gravura e fidelă, colorată frumos și artistic lucrată; opul e o edițiune de lux; ear' textul e de tot interesant, stilul ușor și fluent. Câți au prenumerat cartea? Pe toate listele de abonament, pe toate cercurile nu era subscris decât un singur abonent, un vechiu camarad al episcopului autor, Ipolyi”.

„Archiduce și Țigan.” Sub acest titlu cetim în „Neues Pester Journal”: „Archiducele Iosif, după-cum se scie, nu e numai unger bun, dar' studiază cu predilectie chiar și datinile și limba Țiganilor. Popularul Archiduce a adus limba țigănească până la gradul de a fi o limbă „scientifică” și chiar Archiducele s'a ocupat cu eaderea unei gramatici țigănești. Țiganii o sciu aceasta, cu

cardinalului Pecci și acesta va lua numele de Leo XIII. N'am onoare a fi cunoscut de D.-V., cu toate acestea îmi permit, Eminență, a Vă comunica această scire, fiind sigur că Vă va face plăcere. Fie unul pentru aceasta o grație; aș dori să vă cer dintr-un dăntăi, care să preimească binecuvântarea apostolică, când veți fi ales.”

Cetind această scrisoare cardinalul Pecci dișe către monsigniorele Foschi: „Pune această scrisoare în buzunar și să i-mi-o dai după-ee se va fi terminat conclava”. Profetia s'a împlinit și o oară după alegere Leo XIII trimise pe un prelat la biroul telegrafic, spre a transmite avocatului neapolitan binecuvântarea apostolică. A fost prima binecuvântare a lui Leo XIII.

(Nuntă la Sarah Bernhardt.) Într'una din zilele trecute s'a făcut în Paris nunta lui Maurice Bernhardt cu princesa Terka Iablonskonia, în biserica Saint-Honoré d'Eylau. Ceremonia s'a făcut la ameași, și nu la meșul nopții după reprezentațiune, cum dorise Sarah Bernhardt pentru fiul său. Arhiepiscopul Parisului a resistat rugămintelor celor două soare viitoare, rămânând nestrămutat și, când Sarah Bernhardt a oferit 4000 de franci pentru săraci, acest demn prelat i-a diș: „Unirea, pentru care vom cere din toată inima binecuvântarea cerului, va atrage negreșit multă lume și mulțimea face ziua mai puțină gălăgie și supărare, decât la meșul nopții... Noi refuzăm totdeauna permișiunea, pe care o solicitați; cum am pute-o deci acorda numai d-voastre?”

Se dișe, că Sarah Bernhardt regretă acum, că a risipit atâtă sumedenie de bani, de oare-ce ar pute lăsa fiului său milioane ear' nu numai câteva sute de mii de franci. Dar' Maurice e un băiat modest. El va locui cu nevăstua sa în hotelul cel mic din Boulevard Berthier; de cele cinci trăsură, de cai și vișitii va îngrijii și cheltui numai-sa. Mireasa are dela muma-sa o mulțime de giuvaericele și de aceea Sarah Bernhardt îi dăruese numai un colier de diamante, cercei, o brățară, un buchet de briliante și o salbă de mărghăritare în valoare de 60.000 franci. Rochia de mireasă a costat numai 25.000 franci.

Din public.*)

Mulțumită publică. Subsemnatul în numele poporului român gr.-or. din suburbial iosefin aduce cea mai profundă mulțumită publică d-nului capelan campestru Simon Popovici și d-lui paroh Petru Simion, pentru pontificarea la sfințirea apei la Bobotează, onoratei comande militare din Sibiu și onoratul magistrat, care a binevoit a lăsa a se deșerta terenul de zăpădă de pe locul acela, unde au postat miliția, asemenea și „Reuniunii sodalilor români”, care cu steagul în frunte au participat la sfințirea apei.

Sibiu, 9/21 Ianuarie 1888.
Ioan Popa Necșu,
epitrop.

* Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspundere.

POSTA ULTIMĂ.

Cracovia, 20 Ianuarie n. În Rusia a nins grozav. Întreaga comunicațiune e sistată.

Petersburg, 20 Ianuarie n. Guvernul are intenția de a executa un împrumut forțat prin estimarea marilor moși și a negustoriilor orașenești, mai departe de a adopta sistemul francilor și de a introduce la rublă prețul francului de aur. Se vorbește mult și de un bancrot al statului.

SERVICIUL TELEGRAFIC
al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 21 Ianuarie n. Comisiunea judecătorească a casei deputaților a verificat alegerea lui Hollaky, care a fost ales în cercul Baiei-de-Criș în contra lui Truța. — Comisiunea judecătorească a opta a anulat alegerea deputatului Szabó (Duna-Szerdahely) și a condamnat pe președintele la solvirea de 834 fl. spese procesuale, fiindcă din greșeala lui are să se facă alegere nouă.

Iuliu Horváth polemizează cu Apponyi, ale cărui proiecte de reducere ar fi o nedreptate și o dovadă de sărăcie pentru țeară. Dă expresiune bucuriei, că Sașii în sfârșit au căpățat minte. Aceasta se întemplantă pentru întâia dată dela restabilirea constituției, căci până acum ei erau în șirul dușmanilor Ungurilor, cu toate-că instituțiunile lor bisericești și culturale n'au fost nici odată alterate.

București, 21 Ianuarie n. Împărțirea, că între Vatican și România s'au inițiat pourparleuri pentru încheierea unui concordat, se desminte în toată forma.

Constantinopol, 21 Ianuarie n. Poarta a recercat pe guvernul Germaniei a-i recomanda funcționari, cari pot să spriginească administrațiunea într'u promovarea agriculturii, montanisticii și a silviculturii.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:
— 4 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Marcu Muja de către judecătoria reg. din Moșorș.
— 16 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Pavel Máté de către tribunalul reg. din Odorhei-săcuesc.
— 6 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Iacoc Strobl de către tribunalul reg. din Arad.
— 27 Ianuarie st. n. a. c. imobilele lui Fredrik Helligvæg de către tribunalul reg. din Murăș-Oșorheiu.

Concurs:
— Un post de servitor de cancelarie la judecătoria reg. din Vaskoh, cu salariu anual de 240 fl., 40 fl. bani de cuarț și 50 fl. pentru un costum. — A se adresa până în 14 Februarie st. n. a. c. la președintele tribunalului reg. Gyalokay Lajos, în Oradea-mare.

Buletin meteorologic.
Sibiu, 21 Ianuarie 1888.

6 oare	Presiunea atmosf. în milimetri (Mediul lunar 726.9)		Temperatura după Celsius
	Observată	Diferența din prețid	
Dimineața	731.7	-3.3	-19.2

Maximul și minimul de temperatură	Direcțiunea vântului	Înălțimea umedălii

Din țeară, 19 Ianuarie, 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiunea aerului mm.	Temperatura Celsius	Vântul	
			direc.	tkiro
Sătmăr	772.3	-12.3	SO	2
Oradea-mare	—	—	—	—
Cluj	771.2	-11.2	V	1
Orșova	770.3	-5.5	N	2
Timișoara	771.7	-11.0	NV	4
Arad	772.6	-8.9	V	2
Panciova	774.0	-11.6	N	6

Sosiți în Sibiu.
La 20 Ianuarie n.
Hotel „Neurichter”. Tilea, inginer din Schmiegen; Iosif Toth, oficiant din Fiume; Kronfeld, Rother, Nuszbaum, Rampsek, Walchein, Bonitzer, Kamburger, comercianți din Viena; Berger, Winkler, comercianți din Budapesta.

Trageri.
Împrumutul orașului Viena din 1874. Lose de 100 fl.
Trageri dela 2 Ianuarie 1888. Au eșit următoarele 13 serii:
41 98 250 358 454 571 649 842 870 1237 1841 2222 2416.

Căștigurile au cădut precum urmează:

Seria	Nr.	Floreni	Seria	Nr.	Floreni
41	63	5000	842	19	250
41	91	1000	842	21	250
41	94	259	1237	10	1000
250	39	250	1237	51	250
250	77	250	1841	48	250
358	10	250	2222	7	20000
454	16	1000	2222	18	250
571	26	1000	2222	35	1000
571	31	250	2222	43	200000
571	32	250	222	53	250

Toate celelalte numere cuprinse în seriile de mai sus se plătesc cu 10 floreni v. a. diela 1 Aprilie 1888.

Prețul cerealelor.
Plăta din Sibiu, 20 Ianuarie. Grân hectolitru 74—80 chilo fl. 4.70 până fl. 5.50, grân mestecat 68 până 72 chilo fl. 3.50, până fl. 4.30 seacă 68 până 72 chilo fl. 3.50 până fl. 4.30, orș 60 până 66 chilo fl. 3.20 până fl. 3.60, ovės 40 până 45 chilo fl. 1.60 până fl. 2.10, encurzul 70 până 74 chilo fl. 3.70 până fl. 4.10, melaun 78 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.10 până fl. 1.30, semență de cânepă 49 până 51 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 5.50, linteă 78 până 82 chilo fl. 7.— până fl. 8.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, păsat de grân 100 chilo fl. 14.— până fl. 15.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 12.—, Nr. 4 fl. 11.—, Nr. 5 fl. 9.—, slămina 100 chilo fl. 58.— până fl. 60.—, usoarea de porc fl. 58.— până fl. 60.—, sêu brut fl. 18.— până fl. 20.—, lumini de sêu fl. 30.— până fl. 33.—, lumini turnate de sêu fl. 36.— până fl. 38.—, săpunul fl. 20.— până fl. 24.—, fân 100 chilo fl. 1.60 până fl. 1.90, cânepa fl. 33.— până fl. 36.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 3.—, spirital p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 36 cr. carnea de vițel 25 până 40 cr., carnea de porc 38 până 40 cr., carnea de berbec — până — cr., ouă 10 cu 30 până 35 cr.

Plăta din Mediaș, 19 Ianuarie. Grân hectolitru fl. 5.— până fl. 5.25; grân mestecat fl. 4.— până fl. 4.25; seacă fl. 3.20 până fl. 3.30; orș fl. — până fl. —; ovės fl. 1.90 până fl. 2.—; encurzul fl. 3.20 până fl. 3.50; semința de cânepă fl. 3.50 până fl. 3.50; crumpene fl. 1.20 până fl. 1.50; melaun hectolitru fl. — până fl. 10.—; mazerea fl. 5.— până fl. 5.50; fasolea fl. 4.80 până fl. 5.—; linteă fl. — până fl. —; chiminul (săcraua) fl. — până fl. 40.—; sêu brut 100 kilograme fl. 18.— până fl. 22.—; lumini de sêu vrsate fl. 42.— până fl. 44.—; usoarea de porc fl. 60.— până fl. 70.—; slămina fl. 60.— până fl. 64.—; cânepa fl. 38.— până fl. 40.—; fânul fl. 1.70 până fl. 2.—; săpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 30.—; spirital gradul 9 cr.; carnea de vită chilo — până 28 cr.; carnea de vițel 24 până 30 cr.; carnea de porc 4) cr.

Terguri de râmăteri în Steinbruch, în 18 Ianuarie n. s'a notat: unguresci bătăni grei 46.— cr. până 47.— cr. unguresci grei, țineri 48.— cr. până 49. 1/2 cr., de mijloc 48.— cr. până 49.— cr. ușori 46.— cr. până 48.— cr., marfă țărănească, grea 46.— cr. până 46. 1/2 cr., de mijloc 45. 1/2 cr. până 46.— cr., ușoară 45.— cr. până 45. 1/2 cr., românesci de Bakoany, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbești grei 45.— cr. până 46.— cr., transito de mijloc 43.— cr. până 45.— cr., transito țării 43.— cr. până 44.— cr., țărăniști cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpânți la gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 18 Ian. 1888.

Săminte	Cantitatea per Hect.	Prețul per 100 Chilogr.	
		dela până	dela până
Grân	74	—	75
Bănățeneș, nou	74	—	75
Grân dela Tisa	74	—	75
Grân de Pesta	74	—	75
Grân de Alba-regală	74	—	75
Grân de Bácska	74	—	75
Unguresc de Nord	74	—	75

Săminte, vechi ori noua	Solul	Cantitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela până	dela până
Săcără	Nutret de vinars	70—72	5.55	5.80
Orz	de bere	60—62	5.40	5.60
"	de bere	72—64	5.75	6.80
"	de altsoiu	64—66	6.90	7.60
Ovės	bănăț.	39—41	5.40	5.75
Cucuruz (porumb)	de altsoiu	75	5.55	5.60
"	"	78	5.45	5.50
"	"	—	6.25	7.—

Termină marți înaltă	Săminte	Cantitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Cu sul
Grân	de primă.	7.43	7.4	—
	de toam.	7.76	7.78	—
	Cucuruz	Maiu-Iun.	6.10	6.1
Ovės	de primă.	5.73	5.75	—
	de toam.	—	—	—

Cursul pieții din Sibiu.
din 21 Ianuarie st. n. 1888.
Hârtie monetă română Cump. 8.3 vënd. 8.85
Lire turcești " 11.2

„ARDELEANA“

instituit de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii „Ardeleana“, societate pe acții, se invită în virtutea §-lui 18 al statutelor societății la a

II-a adunare generală ordinară,

care se va ține la Orăștie în 26 Februarie 1888 st. n. după amiaza la 2 oare în localul institutului (Strada Domnilor Nr. 12.)

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

1. Raportul direcțiunii despre starea întreprinderii preste tot și despre rezultatul primului an de gestiune în deosebi.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Decidere asupra compturilor anuale și asupra împărțirii profitului curat.
4. Fixarea marcelor de prezență pentru anul viitor.
5. Împutărirea capitalului social.
6. Modificarea §§-lor 48 și 66 din statutele societății.
7. Eventuale propuneri făcute în sensul §-lui 28 din statutele societății.
8. Exmiterea a doi acționari pentru verificarea procesului verbal al adunării generale.

Domnii acționari, cari în sensul §§-lor 20, 21 și 22 din statutele societății doresc a participa la adunare în persoană ori prin plenipotențiați, sunt poftiți a-și depune acțiunile și eventualele documente de plenipotență la casa institutului cel mult până la 25 Februarie st. n. la 12 oare antemeridiane.

Orăștie, la 20 Ianuarie 1888.

Direcțiunea.

[536] 1

Provocare.

Domnii proprietari ai acțiunilor de sub Nr.ii 19, 20, 25, 26, 89, 90, 91, 92, 93, 117, 118, 144, 145, 157, 158, 162, 163, 209, 210, 211, 212, 264, 265, 266, 267, 270, 271, 273, 274, 277, 278, 318, 321, 330, 349, 350, 355, 356, 360, 366, 371 și 390, sunt provocați a-și solvi ratele restante în termen de 4 săptămâni dela ultima publicare a acestei provocări, împreună cu 16 cr. interese de întârziere de fiecare acțiune, la din contră se va purcede conform §-lui 9 din statute.

Reghin, 1/13 Ianuarie 1888.

Direcțiunea institutului de credit și de economii

„Murășiana“.

[533] 3—3

Salon de frizat pentru dame și domni.

Frisorul teatrului
Theodor Mayer

Își ia voea a aduce onoratului public la cunoștință, că el, întocmai ca și până acum va continua și de aici înainte, și în acest sezon de carnaval cu

Salonul seu de frizat, Strada Cisnădiei Nr. 2, corespondând celor mai moderne cerințe și se va nusi să satisfacă comodității p. t. mușterilor de asemenea și prin

Filiala sa din Strada Măcelarilor Nr. 1.

Totodată își permite a îndruma la

Primul seu institut de împrumutarea de masce precum și la depositul seu en gros de larve, nișuindu-se totdeauna a servi, în alegere bogată, cu parfumării engleze și franceze, precum și cu Pudră de unsoare Leichneriană.

În sfârșit subscrișul își ia voea de a atrage în special atențiunea asupra

Frisurilor sale pentru dame

după cele mai noue jurnale, care se execută în și afară de casă cu cea mai mare îngrijire și eleganță. Intrarea la salonul pentru dame: Strada Balului Nr. 1.

Cu stimă destină

Theodor Mayer,
Frisorul teatrului.

[534] 3—3

Primul institut de împrumutarea mascelor.

Vechile, vestitele și veritabilele
Picături destomachale St. Iacob

Spre vindicarea sigură a boalelor, de stomach și de nervi, și a aceloră, care până acum au resistat tuturor medicamentelor, în special, a catarului de stomach cronic, a convulsivului, a simțimintelor de spaimă, baterii de inimă, durerii de cap etc. — Detalii în prospectul ce se află alăturat la fiecare sticlă. — Se află în farmacia a 60 cr. sticla mică și 1 fl. 20 c. sticla mare.

Depozitul principal: în apt. lui I. de Török, în Budapesta. Depozituri: apoteca „La crucea de Genf“, în Sibiu și apoteca Dr. Rothscheck, în Dobrișin.

[508] 5—13

Scut în contra iernii!

[518] 9—15

Frumos! Cald! Elegant! Ieftin! Impermeabil în contra frigului și a umezelii sunt

Jachetele mele entent de eamnă pentru domni și dame

produse de cea dintâi fabrică de jachete de dame și domni din Viena, pentru ne mai pomenitul și de necredutul preț ieftin de numai

fl. 1.80

Jachetele mele de eamnă pentru domni și doamne sunt cea mai călduroasă și totodată cea mai sănătoasă îmbrăcăminte, căci ele țin corpul cald, scutesc de receală, se dau după ori-ce trup și produc prin colosală lor efinătațea senzație generală.

20,000 bucăți s'au vândut deja.

Ori-cine, care voesc să aibă o jachetă frumoasă, călduroasă și trainică, se comandeză numai decât, deoarece-ce sosesc comande în masă și în cel mai scurt timp se va vinde întreg depositul.

Singur și unic a se procura: negustoria de export de jachete din Viena

J. HEMMER, WIEN,
III., Krieglstrasse II.

La comande ajunge însemnarea, dacă are să fie mare, mijlocie ori mică. Expedări pe postă în toate părțile lumii în restimp de 24 oare pre lângă rambursă ori trimiterea înainte a prețului.

—

Se deschide abonament pe anul 1888

la

[535] 2—50

„Amicul Familiei.“ Dîar beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrațiuni. Cursul XII. — Apare în 1 și 15 și a luni în numeri câte de 2—3 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poezii, romane, schițe, piese teatrale ș. a.; — mai departe tractează cestiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune viața socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte poporațiuni din patrie și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nișuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nișuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plățibili și în bilete de bancă ori marce postale.

„Preotul Român.“ Dîar bisericesc, școlastic și literar — cu ilustrațiuni. Cursul XIV. — Apare în broșuri lunare câte de 2½—3½ coale; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoșilor mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestia mulțime de predici pe Dumineci, sârbători și diverse ocașuni, mai ales funebrale, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literare; și în urmă tot soiul de amănunte și sciri cu preferința celor din sfera bisericească, școlastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plățibili și în bilete de bancă ori marce postale.

— Colectanții primesc gratis tot al patrulea exemplar. —

— Numeri de probă se trimit gratis ori-cui cere. —

— A se adresa la „Cancelaria Negruțiu“ în Gherla — Sz.-Ujvár. — Transilvania. —

Tot de acolo se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Apologie. Discușii filologice și istorice maghiare privitoare la Români, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei românești în vorbire și scriere invederită și aprețiată de Dr. Gregoriu Silași. (Op complet.) Broșura I, II și III. Prețul broș. I, II, câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl. v. a.

Cuvântări bisericesci la toate sârbătorile de preste an de I. Papiu. Un volum de preste 26 coale. Acest op de cuvântări bisericesci întrece toate opurile de acest soi aparute până acum — având și o notiță istorică la fiecare sârbătoare, care arată timpul întroducerii, fazele prin care a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sârbătoare. Prețul e 2 fl.

Barbu cobzarul. Novelă originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Puterea amorului. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul perdut. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novelă originală. — Continuarea novejii: „Idealul perdut“ — de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Fântâna dorului. Novelă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul Sihastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novelă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șiușiuțiu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în sa-lele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicora, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și violele, poezii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu pușii ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca sâteanului român. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete din economie, industrie, comerț și chemie. Prețul 50 cr.

Economia pentru școalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de școală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. În literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op întocmit după lipsele școalelor noastre în măsura în care este acesta, pentru aceea îl și recomandăm mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vasilie Gr. Borgovan. Prețul 30 cr.

Manual de gramatica limbei române pentru școalele populare în trei cursuri de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manual aprobat prin ministerul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 Nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Gramatica limbei române lucrată pe base sintactice de Ioan Butean, profesor gimnasial. Un volum de preste 30 coale. Prețul 2 fl.

Manual de stilistică de Ioan F. Negruțiu, profesor. Op aprobat și din partea ministerului de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 16 Decembrie 1885 Nrul 48.518. Partea practică a acestui op —

cuprinșând compozițiuni de tot soiul de acte obveniente în referințele vieții sociale — se poate întrebuița cu mult folos de către preoți, învățători și alți cărturari români. Prețul 1 fl. 10 cr.

Nu mē uita. Colectiune de versuri funebrale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculării în școala populară pentru învățători și preparanși. Broș. I. scrisă de Gavril Trifu, profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru prunci școlari de ambe sexele. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru prunci școlari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar e 10 cr.; 50 = 3 fl.; 100 = 5 fl.

Visul Prea Sânteii Vergure Maria a Născătoarei de D-șeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui exemplar spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Epistolia D. N. Isus Christos. Prețul unui exemplar legat și spedit franco e 15 cr.